

voor het overgrootste deel steunen op principieele afkeuring van het eigendoms-begrip zooals ons geldend privaatrecht dit kent 1). Men wijst voorts op de tegenstrijdigheid, dat eenerzijds het privaatrecht uitgaat van een eigendoms-begrip, zooals art. 625 B. W. dat formuleert, terwijl daarnaast een dusgenaamde sociale wetgeving, zooals ten onzent bijvoorbeeld de woningwet, gansch andere voorstellingen omtrent den eigendom huldigt. Het verschil betreft hier geen meer of min zoo zegt men, maar raakt het wezen van den eigendom zelf, het privaatrecht qualificeert als beperking, als exceptie, wat juist uit het wezen zelf van den eigendom voortvloeit.

Wij zijn naar de orde van ons Burgerlijk Wetboek thans genaderd tot het erfrecht. Hier ook dezelfde principieele bezwaren in allerlei gradaties. Van St. Simon's leerling St. Armand Bazard 'is de grondgedachte, om bij het overlijden de opengevallen goederen door den staat te laten toewijzen aan hem, die vermoed wordt ze op de beste manier te zullen gebruiken. Lijnrecht daartegenover staat de grondgedachte van ons erfrecht, voornamelijk op het principe der bloedverwantschap berustend, dat van rechtswege de erfenis toevalt aan de bloedverwanten op de wijze, zooals de wet dat nader uitwerkt. Buiten de socialistische kritiek op dit beginsel staat de richting, die met het familieverband in socialen zin meer rekening wil houden, door den echtgenoot wat meer naar voren te schuiven, het verdeelen van grondbezit tegen te gaan in zekere mate, kortom die uitgaat van het beginsel,

14 Maart 1904 W. 8050, beide de absolute opvatting van den eigendom huldigend.

1) Men vgl. voor een en ander vooral Adolf Wagner's *Grundlegung*, 2e deel, Gierke's werken, vooral zijn kritiek op het Ontwerp B. G. B., de Socialistische geschriften, Mr. van Houten's bekend ontwerp met de stellingen in de M. v. T., enz. Ook nog Menger's „*Das Bürgerliche Recht und die besitzlosen Volksklassen*“, 3e Aufl. 1904.